ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 25ης Ιουνίου 1998 *

1. Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες:

— 93/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών [1], και

— 94/59/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, για τροποποίηση για τρίτη φορά των παραρτημάτων της οδηγίας 77/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί αναζητήσεως τριχινών (Trichinelle spiralis) κατά τις εισαγωγές από τρίτες χώρες νωπών κρεάτων που προέρχονται από χοιροειδή κατοικίδια [2],

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και τις εν λόγω οδηγίες.

2. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/118, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1993, όσον αφορά τις απαιτήσεις του παραρτήματος, και του άρθρου 5, όπως τροποποιήθηκε, της οδηγίας 85/73, και στις 31 Δεκεμβρίου 1994 το αργότερο, όσον αφορά τις λοιπές διατάξεις. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, τα κράτη μέλη υποχρεούνταν να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή για τις διατάξεις που θεσπίζουν.

3. Ομοίως, δυνάμει του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 94/59, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1995 και συναφώς να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή.

4. Η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι οι προθεσμίες αυτές είχαν λήξει χωρίς να

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ L 340, σ. 15.

2 — ΕΕ L 315, σ. 18.

ενημερωθεί ως προς την ύπαρξη μέτρων τα οποία να είχε λάβει η Ελληνική Δημοκρατία για τη μεταφορά των οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο, κίνησε τη διαδικασία προς αναγνώριση της παραβάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169 της Συνθήκης.

5. Με το από 16 Μαΐου 1995 έγγραφο οχλήσεως, ζήτησε από την Ελληνική Κυβέρνηση να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της σχετικά με την απουσία των αναγκαίων διατάξεων για τη μεταφορά των οδηγιών 93/118 και 94/59 στο εσωτερικό δίκαιο.

6. Επειδή η Ελληνική Κυβέρνηση δεν απάντησε στο έγγραφο αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή της απηύθυνε, στις 24 Σεπτεμβρίου 1996, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία διαπίστωνε ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει.

7. Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η Ελληνική Δημοκρατία ανέφερε ότι είχε διασφαλίσει τη μεταφορά της οδηγίας 94/59 στο εσωτερικό δίκαιο με την έκδοση του προεδρικού διατάγματος 345/97, για την «τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ΠΔ 599/85, "Υγειονομικοί όροι που πρέπει να πληρούν τα νωπά κρέατα και τα προϊόντα με βάση το κρέας, προέλευσης τρίτων χωρών, τα οποία εισάγονται στην Ελλάδα" (*ΦΕΚ* Α' 213), σε συμμόρφωση προς την οδηγία 94/59 της Επιτροπής (*ΦΕΚ* Α' 233)», που δημοσιεύθηκε στην *Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας* στις 25 Νοεμβρίου 1997.

8. Με έγγραφο της 10ης Μαρτίου 1998, η Επιτροπή δήλωσε ότι παραιτείται από το σκέλος της προσφυγής της λόγω παραβάσεως που αφορούσε τη μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 94/59.

9. Όσον αφορά το σκέλος της προσφυγής ως προς τη μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 93/118, η Ελληνική Δημοκρατία ανέφερε ότι είχε καταρτίσει σχέδιο προεδρικού διατάγματος που απέβλεπε στην εναρμόνιση του κοινοτικού δικαίου προς την οδηγία αυτή, θεώρησε όμως σκόπιμο να συμπληρώσει το διάταγμα αυτό με σκοπό την ταυτόχρονη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 93/118 και της οδηγίας 96/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1996, για τροποποίηση και κωδικοποίηση της οδηγίας 85/73 για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζώντων ζώων και ορισμένων ζωικών προϊόντων και για τροποποίηση των οδηγιών 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ [3].

10. Προκύπτει έτσι ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί ότι η εν λόγω οδηγία δεν έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, οπότε πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η εκ μέρους της Επιτροπής ασκηθείσα προσφυγή λόγω παραβάσεως των υποχρεώσεων που επιβάλλει η οδηγία 93/118.

11. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

3 — ΕΕ L 162, σ. 1.

12. Κατά την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εκτός αν η παραίτηση αυτή δικαιολογείται από τη στάση του αντιδίκου.

13. Η Επιτροπή παραιτήθηκε από το ένα σκέλος της προσφυγής της αφού η Ελληνική Δημοκρατία θέσπισε, μετά την άσκηση της προσφυγής, τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της μεταφοράς της οδηγίας 94/59 στην εσωτερική έννομη τάξη.

14. Επομένως, η μερική παραίτηση της Επιτροπής δικαιολογείται από τη στάση της Ελληνικής Δημοκρατίας η οποία, άλλωστε, ηττήθηκε κατά τα λοιπά, οπότε η τελευταία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Πρόταση

15. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

«1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»